

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

ΑΑΔΕ

Ανεξάρτητη Αρχή
Δημοσίων Εσόδων

**ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΕΠΙΛΥΣΗΣ ΔΙΑΦΟΡΩΝ
ΥΠΟΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΕΠΑΝΕΞΕΤΑΣΗΣ
ΤΜΗΜΑ ΕΠΑΝΕΞΕΤΑΣΗΣ Α5**

Ταχ. Δ/ση: Αριστογείτονος 19

Ταχ. Κώδικας: 176 71 - Καλλιθέα

Τηλέφωνο: 2131604538

Email: ded.ath@aade.gr

Καλλιθέα, 29-10-2021

Αριθμός απόφασης: 3823

ΑΠΟΦΑΣΗ

Ο ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΟΣ ΤΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗΣ ΕΠΙΛΥΣΗΣ ΔΙΑΦΟΡΩΝ

Έχοντας υπόψη:

1. Τις διατάξεις:

α. του άρθρου 63 του Ν. 4174/2013 (ΦΕΚ Α' 170), όπως τροποποιήθηκε και ισχύει.

β. του άρθρου 10 της Δ. ΟΡΓ. Α 1125859 ΕΞ 2020/23-10-2020 Απόφασης του Διοικητή της Α.Α.Δ.Ε. (ΦΕΚ 4738/τ. Β'/26-10-2020) με θέμα «*Οργανισμός της Ανεξάρτητης Αρχής Δημοσίων Εσόδων (Α.Α.Δ.Ε.)*».

γ. της ΠΟΛ. 1064/12-04-2017 Απόφασης του Διοικητή της Α.Α.Δ.Ε. (ΦΕΚ 1440/τ. Β'/27-04-2017).

δ. της παρ. 4 του άρθρου 6 «Ρυθμίσεις για παράταση ή αναστολή προθεσμιών του Κώδικα Φορολογικής Διαδικασίας» της από 30-03-2020 Πράξης Νομοθετικού Περιεχομένου (Π.Ν.Π.) (ΦΕΚ 75/τ. Α'/30-03-2020), όπως κυρώθηκε με το Ν. 4684/2020 (ΦΕΚ 86/τ. Α'/25-04-2020), καθώς και της με αριθμό Α. 1049/05-03-2021 Κοινής Απόφασης του Υφυπουργού Οικονομικών και του Διοικητή της Α.Α.Δ.Ε. (ΦΕΚ 984/τ. Β'/12-03-2021), καθώς και των με αριθμούς Α. 1273/14-12-2020 (ΦΕΚ 5597/τ. Β'/21-12-2020), Α. 1241/29-10-2020 (ΦΕΚ 4804/τ. Β'/30-10-2020) και Α. 1215/25-09-2020 (ΦΕΚ 4254/τ. Β'/30-09-2020) ομοίων Κοινών Αποφάσεων.

2. Την ΠΟΛ. 1069/04-03-2014 Εγκύκλιο της Γενικής Γραμματείας Δημοσίων Εσόδων του Υπουργείου Οικονομικών.

3. Τη με αριθμό Δ.Ε.Δ. 1126366 ΕΞ 2016/30-08-2016 (ΦΕΚ 2759/τ. Β'/01-09-2016) Απόφαση του Προϊσταμένου της Διεύθυνσης Επίλυσης Διαφορών με θέμα «*Παροχή εξουσιοδότησης υπογραφής*».

4. Τη με ημερομηνία κατάθεσης 30-03-2021 και με αριθμό πρωτοκόλλου ενδικοφανή προσφυγή της του, Α.Φ.Μ., κατοίκου, οδός αρ., Τ.Κ. ως συνδίκου της ενώσεως των πιστωτών της πτωχεύσεως του του με Α.Φ.Μ., κατά της με αριθμό πρωτοκόλλου

...../2021 αρνητικής απάντησης του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ. Φ.Α.Ε. Αθηνών επί της με αριθμό πρωτοκόλλου/2020 αίτησής της (υπό την ανωτέρω ιδιότητά της), κατά το άρθρο 66 παρ. 29 του Ν. 4646/2019, για την απαλλαγή του πτωχού του από την αλληλέγγυα ευθύνη του και την άρση των -από αυτή την αιτία- ληφθέντων σε βάρος του μέτρων για οφειλές της τελούσας σε κατάσταση πτώχευσης ανώνυμης εταιρείας με την επωνυμία «.....» και Α.Φ.Μ. και τα προσκομιζόμενα με αυτήν σχετικά έγγραφα.

5. Τη με αριθμό πρωτοκόλλου/2021 αρνητική απάντηση του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ. Φ.Α.Ε. Αθηνών επί της με αριθμό πρωτοκόλλου/2020 αίτησης της προσφεύγουσας (υπό την ως άνω ιδιότητά της), κατά το άρθρο 66 παρ. 29 του Ν. 4646/2019, για την απαλλαγή του πτωχού του από την αλληλέγγυα ευθύνη του και την άρση των -από αυτή την αιτία- ληφθέντων σε βάρος του μέτρων για οφειλές της ανωτέρω τελούσας σε κατάσταση πτώχευσης ανώνυμης εταιρείας, της οποίας ζητείται η ακύρωση.

6. Τις απόψεις της Δ.Ο.Υ. Φ.Α.Ε. Αθηνών.

7. Την εισήγηση του ορισθέντος υπαλλήλου του Τμήματος Επανεξέτασης Α5, όπως αποτυπώνεται στο σχέδιο της απόφασης.

Επί της από 30-03-2021 και με αριθμό πρωτοκόλλου ενδικοφανούς προσφυγής της του, η οποία κατατέθηκε εμπρόθεσμα και μετά τη μελέτη και την αξιολόγηση όλων των υφιστάμενων στο σχετικό φάκελο εγγράφων και των προβαλλόμενων λόγων της ενδικοφανούς προσφυγής, επαγόμαστε τα ακόλουθα:

Η προσφεύγουσα, με την υπό κρίση ενδικοφανή προσφυγή, ζητά την επανεξέταση από την Υπηρεσία μας της με αριθμό πρωτοκόλλου/16-03-2021 αρνητικής απάντησης του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ. Φ.Α.Ε. Αθηνών επί της με αριθμό πρωτοκόλλου/2020 αίτησής της (υπό την ιδιότητα της συνδίκου της ενώσεως των πιστωτών της πτωχεύσεως του του με Α.Φ.Μ.), κατά το άρθρο 66 παρ. 29 του Ν. 4646/2019, για την απαλλαγή του πτωχού του από την αλληλέγγυα ευθύνη του και την άρση των -από αυτή την αιτία- ληφθέντων σε βάρος του μέτρων για οφειλές της τελούσας σε κατάσταση πτώχευσης ανώνυμης εταιρείας με την επωνυμία «.....» και Α.Φ.Μ., ισχυριζόμενη ότι δεν συντρέχουν στο πρόσωπο του του οι προϋποθέσεις εφαρμογής του άρθρου 50 παρ. 1 του Ν. 4174/2013, όπως τροποποιήθηκε με το άρθρο 34 του Ν. 4646/2019 και ισχύει.

Επειδή, με τις διατάξεις της παρ. 1 του άρθρου 50 «Αλληλέγγυα ευθύνη» του Ν. 4174/2013 (Κώδικα Φορολογικής Διαδικασίας) ορίζεται ότι:

«1. Τα πρόσωπα, που είναι εκτελεστικοί πρόεδροι, διευθυντές, γενικοί διευθυντές, διαχειριστές, διευθύνοντες σύμβουλοι, εντεταλμένοι στη διοίκηση και εκκαθαριστές των νομικών προσώπων και νομικών οντοτήτων, καθώς και τα πρόσωπα που ασκούν εν τοις πράγμασι τη διαχείριση ή διοίκηση νομικού προσώπου ή νομικής οντότητας, ευθύνονται προσωπικά και αλληλέγγυα για την πληρωμή του φόρου εισοδήματος, παρακρατούμενου φόρου, κάθε επιρριπτόμενου φόρου, Φόρου Προστιθέμενης Αξίας και του Ενιαίου Φόρου Ιδιοκτησίας Ακινήτων, που οφείλονται από αυτά τα νομικά πρόσωπα και τις νομικές οντότητες, ανεξάρτητα από το χρόνο βεβαίωσής τους, ως και για τους τόκους, πρόστιμα, προσαυξήσεις και οποιεσδήποτε διοικητικές χρηματικές κυρώσεις επιβάλλονται επ' αυτών, εφόσον συντρέχουν σωρευτικά οι κατωτέρω προϋποθέσεις:

α. τα ανωτέρω πρόσωπα είχαν μια από τις ανωτέρω ιδιότητες είτε κατά τη διάρκεια λειτουργίας του νομικού προσώπου είτε κατά το χρόνο λύσης, διάλυσης ή συγχώνευσής του είτε κατά τη διάρκεια της εκκαθάρισης του νομικού προσώπου,

β. οι οφειλές κατέστησαν ληξιπρόθεσμες κατά τη διάρκεια της θητείας τους υπό κάποια εκ των ανωτέρω ιδιοτήτων με την επιφύλαξη των επόμενων εδαφίων.

Αν οι οφειλές διαπιστώνονται μετά από έλεγχο, ως αλληλεγγύως υπεύθυνα πρόσωπα κατά την έννοια της παραγράφου αυτής νοούνται μόνο τα πρόσωπα στα οποία συνέτρεχαν οι προϋποθέσεις των στοιχείων α' και γ' κατά το φορολογικό έτος ή την περίοδο στην οποία ανάγονται οι οφειλές αυτές. Σε περίπτωση που οι υπό παρ. 1 φορολογικές οφειλές έχουν υπαχθεί σε ρύθμιση, η αλληλέγγυα ευθύνη βαρύνει και τα πρόσωπα στα οποία συνέτρεχαν οι προϋποθέσεις των στοιχείων α' και γ' κατά το χρόνο που κάθε δόση της ρύθμισης κατέστη ληξιπρόθεσμη ή η ρύθμιση απωλέσθηκε. Για τα ποσά των τόκων, των προσαυξήσεων, των προστίμων και των λοιπών χρηματικών κυρώσεων, η αλληλέγγυα ευθύνη βαρύνει τα πρόσωπα που είναι αλληλεγγύως υπεύθυνα για την κύρια οφειλή επί της οποίας υπολογίζονται και επιβάλλονται τα ποσά αυτά,

γ. οι εν λόγω οφειλές δεν καταβλήθηκαν ή δεν αποδόθηκαν στο Δημόσιο από υπαιτιότητα των ανωτέρω προσώπων. Το βάρος απόδειξης για τη μη ύπαρξη υπαιτιότητας, φέρουν τα υπό παρ. 1 πρόσωπα. Με κοινή απόφαση του Υπουργού Οικονομικών και του Διοικητή της Ανεξάρτητης Αρχής Δημοσίων Εσόδων δύναται να ορίζονται ενδεικτικά περιπτώσεις έλλειψης υπαιτιότητας.

[Η παράγραφος 1 αντικαταστάθηκε με την παράγραφο 1 του άρθρου 34 του Ν. 4646/2019 (ΦΕΚ Α' 201/12-12-2019).

Σύμφωνα με την παράγραφο 29 του άρθρου 66 του ιδίου νόμου, οι διατάξεις της παραγράφου 1, όπως αντικαθίστανται, ισχύουν από τη δημοσίευσή του Ν. 4646/2019, ήτοι από 12-12-2019 και εφαρμόζονται και για οφειλές, οι οποίες έχουν βεβαιωθεί πριν από τη θέση σε ισχύ του Ν. 4646/2019 σε βάρος νομικών προσώπων και νομικών οντοτήτων για τις οποίες ευθύνονται αλληλεγγύως και προσωπικά τα φυσικά πρόσωπα κατ' εφαρμογή του άρθρου 50 παρ. 1 και 2, όπως ίσχυε πριν την τροποποίησή του με τις διατάξεις του άρθρου 34 του Ν. 4646/2019, του άρθρου 115 του Ν. 2238/1994 (Α' 151), της παρ. 7 του άρθρου 22 του Ν. 2648/1998 (Α' 238), της περ. β' του άρθρου 55 του Ν. 2859/2000 (Α' 248), καθώς και

κάθε άλλης διάταξης με την οποία θεσπίζεται αλληλέγγυα ευθύνη για οφειλές για τις οποίες εφαρμόζεται ο Κώδικας. Οι οφειλές αυτές παύουν να βαρύνουν τα αλληλεγγύως ευθυνόμενα πρόσωπα, εφόσον τα τελευταία δεν πληρούσαν τις προϋποθέσεις, που τίθενται με τις των παραγράφων 1 και 2 του παρόντος άρθρου 50, όπως αντικαθίστανται με τις διατάξεις του άρθρου 34 του Ν. 4646/2019 για τη θεμελίωση της αλληλέγγυας ευθύνης και αίρονται τα σε βάρος τους ληφθέντα μέτρα. ...]».

Επειδή, στη με αριθμό Ε. 2173/30-10-2020 εγκύκλιο του Διοικητή της Α.Α.Δ.Ε. με θέμα «Αλληλέγγυα ευθύνη διοικούντων του άρθρου 50 του Ν. 4174/2013, όπως τροποποιήθηκε και ισχύει» αναφέρεται ότι:

«Α. Εισαγωγικά

1. Με τις διατάξεις του άρθρου 34 του Ν. 4646/2019 τροποποιήθηκαν οι διατάξεις του άρθρου 50 του Ν.4174/2013 (Κώδικα Φορολογικής Διαδικασίας, Κ.Φ.Δ.) ως προς τη θεμελίωση της αλληλέγγυας ευθύνης στα πρόσωπα που ασκούν διοίκηση στα νομικά πρόσωπα και τις νομικές οντότητες για την εξόφληση συγκεκριμένων οφειλών προς το Δημόσιο.

Ειδικότερα, με τις διατάξεις της παραγράφου 1 του άρθρου 50 του Κ.Φ.Δ. ορίζεται ότι τα πρόσωπα που είναι εκτελεστικοί πρόεδροι, διευθυντές, γενικοί διευθυντές, διαχειριστές, διευθύνοντες σύμβουλοι, εντεταλμένοι στη διοίκηση και εκκαθαριστές των νομικών προσώπων και νομικών οντοτήτων, καθώς και τα πρόσωπα που ασκούν εν τοις πράγμασι τη διαχείριση ή διοίκηση νομικού προσώπου ή νομικής οντότητας, ευθύνονται προσωπικά και αλληλέγγυα για την πληρωμή του φόρου εισοδήματος, παρακρατούμενου φόρου, κάθε επιρριπτόμενου φόρου, Φόρου Προστιθέμενης Αξίας και του Ενιαίου Φόρου Ιδιοκτησίας Ακινήτων, που οφείλονται από αυτά τα νομικά πρόσωπα και τις νομικές οντότητες, ανεξάρτητα από το χρόνο βεβαίωσής τους, ως και για τους τόκους, πρόστιμα, προσαυξήσεις και οποιεσδήποτε διοικητικές χρηματικές κυρώσεις επιβάλλονται επ' αυτών, εφόσον συντρέχουν σωρευτικά οι κατωτέρω προϋποθέσεις:

(α) τα ανωτέρω πρόσωπα είχαν μια από τις ανωτέρω ιδιότητες είτε κατά τη διάρκεια λειτουργίας του νομικού προσώπου είτε κατά το χρόνο λύσης, διάλυσης ή συγχώνευσής του είτε κατά τη διάρκεια της εκκαθάρισης του νομικού προσώπου,

(β) οι οφειλές κατέστησαν ληξιπρόθεσμες κατά τη διάρκεια της θητείας τους υπό κάποια εκ των ανωτέρω ιδιοτήτων. Ωστόσο, αν οι οφειλές διαπιστώνονται μετά από έλεγχο, ως αλληλεγγύως υπεύθυνα πρόσωπα νοούνται μόνο τα πρόσωπα στα οποία συνέτρεχαν οι προϋποθέσεις των στοιχείων α' και γ' κατά το φορολογικό έτος ή την περίοδο στην οποία ανάγονται οι οφειλές αυτές. Σε περίπτωση που οι φορολογικές οφειλές, όπως αυτές ρητά αναφέρονται στο νόμο, έχουν υπαχθεί σε ρύθμιση, η αλληλέγγυα ευθύνη βαρύνει και τα πρόσωπα στα οποία συνέτρεχαν οι προϋποθέσεις των στοιχείων α' και γ' κατά το χρόνο που κάθε δόση της ρύθμισης κατέστη ληξιπρόθεσμη ή η ρύθμιση απωλέσθηκε. Για τα ποσά των τόκων, των προσαυξήσεων, των προστίμων και των λοιπών χρηματικών κυρώσεων, η αλληλέγγυα ευθύνη βαρύνει τα πρόσωπα που είναι αλληλεγγύως υπεύθυνα για την κύρια οφειλή επί της οποίας υπολογίζονται και επιβάλλονται τα ποσά αυτά,

(γ) οι εν λόγω οφειλές δεν καταβλήθηκαν ή δεν αποδόθηκαν στο Δημόσιο από υπαιτιότητα των ανωτέρω προσώπων. Το βάρος απόδειξης για τη μη ύπαρξη υπαιτιότητας φέρουν τα υπό παρ. 1 πρόσωπα. Με κοινή απόφαση του Υπουργού Οικονομικών και του Διοικητή της Ανεξάρτητης Αρχής Δημοσίων Εσόδων δύνανται να ορίζονται ενδεικτικά περιπτώσεις έλλειψης υπαιτιότητας.

...

3. Οι διατάξεις της παραγράφου 1 του άρθρου 50 του Κ.Φ.Δ., όπως αντικαταστάθηκαν με τις διατάξεις του άρθρου 34 του Ν. 4646/2019, ισχύουν από τη δημοσίευση του πιο πάνω νόμου στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως, ήτοι από 12-12-2019 και μετά και εφαρμόζονται:

(α) αυτοδικαίως, για οφειλές που βεβαιώνονται το πρώτον και ανάγονται σε φορολογικό έτος ή περίοδο από τις 12-12-2019 και μετά, σύμφωνα με το άρθρο 30 Κ.Φ.Δ., στο νομικό πρόσωπο ή τη νομική οντότητα (νέες υποθέσεις),

(β) αυτοδικαίως, για οφειλές που βεβαιώνονται το πρώτον από τις 12-12-2019 και μετά, αλλά ανάγονται σε φορολογικό έτος ή περίοδο πριν τις 12-12-2019 (νέες υποθέσεις για παλαιές οφειλές), με την προϋπόθεση ότι δεν επιφέρουν χειροτέρευση της θέσης του διοικούντος προσώπου σε σχέση με τις διατάξεις που ίσχυαν κατά το χρόνο που ανάγονται οι οφειλές αυτές, και

(γ) κατόπιν αιτήσεως του ενδιαφερομένου, αναδρομικά, για οφειλές που έχουν βεβαιωθεί πριν τις 12-12-2019 (παλαιές υποθέσεις).

...

5. Η ευθύνη των προσώπων της παρ. 1 του άρθρου 50 Κ.Φ.Δ. είναι προσωπική και αλληλέγγυα και αφορά την πληρωμή και μόνο των οφειλών που ρητά και περιοριστικά κατονομάζονται στην ίδια αυτή παράγραφο, εφόσον πληρούνται και οι λοιπές προϋποθέσεις. Για την ορθή και ομοιόμορφη εφαρμογή των διατάξεων αυτών απαιτείται να εξετάζονται, κατά σειρά, όλα τα παρακάτω:

Β. Το είδος της (φορολογικής) οφειλής

...

Γ. Ο κρίσιμος χρόνος για τη θεμελίωση της αλληλέγγυας ευθύνης

...

Δ. Συνδρομή κατονομαζόμενης ιδιότητας κατά τον κρίσιμο χρόνο

...

Ε. Η υπαιτιότητα

25. Πρόσωπα για τα οποία συντρέχουν σωρευτικά όλες οι λοιπές προϋποθέσεις, οι οποίες αναφέρονται στη διάταξη της παραγράφου 1 του άρθρου 50 Κ.Φ.Δ., καθίστανται καταρχήν αλληλεγγύως υπεύθυνα και τεκμαίρεται η υπαιτιότητά τους εκ μόνης τις ιδιοτήτάς τους για τις οφειλές που δημιουργούνται κατά τη διάρκεια της θητείας τους. Ωστόσο, σύμφωνα και με τα ρητώς οριζόμενα στο θ' εδάφιο της περίπτωσης γ' της παρ. 1 του άρθρου 50 του Κ.Φ.Δ., πρόκειται για μαχητό τεκμήριο, καθόσον το βάρος απόδειξης για τη μη ύπαρξη υπαιτιότητας, φέρουν τα εν λόγω πρόσωπα. Επομένως, εφόσον τα πρόσωπα σε βάρος των οποίων συντρέχει αλληλέγγυα ευθύνη αποδείξουν ότι δεν ήταν υπαίτια για τη μη καταβολή ή μη απόδοση

των οφειλών που προβλέπονται στις οικείες διατάξεις, απαλλάσσονται από την ευθύνη για πληρωμή των οφειλών του νομικού προσώπου ή της νομικής οντότητας που διοικούν ή διαχειρίζονται.

...».

Επειδή, στη με αριθμό Α. 1082/07-04-2021 (ΦΕΚ 1487/τ. Β'/13-04-2021 και διορθώσεις σφαλμάτων ΦΕΚ 1626/τ. Β'/21-04-2021) Κοινή Απόφαση του Υπουργού Οικονομικών και του Διοικητή της Α.Α.Δ.Ε. με θέμα «Περιπτώσεις έλλειψης υπαιτιότητας για τη μη στοιχειοθέτηση της αλληλέγγυας ευθύνης σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 50 του Ν. 4174/2013» αναφέρεται ότι:

«Άρθρο 1

Πεδίο εφαρμογής

Τα πρόσωπα που φέρουν τις ιδιότητες που ορίζονται στην παρ. 1 του άρθρου 50 του Ν. 4174/2013 (Κ.Φ.Δ.) θεωρούνται καταρχήν υπαίτια για τη μη καταβολή ή μη απόδοση των οριζόμενων στις ως άνω διατάξεις οφειλών των νομικών προσώπων και των νομικών οντοτήτων, εκτός αν στα πρόσωπα αυτά συντρέχει περίπτωση έλλειψης υπαιτιότητας, σύμφωνα με τις κατωτέρω ενδεικτικά αναφερόμενες περιπτώσεις, οι οποίες σε κάθε περίπτωση θα πρέπει να εξετάζονται από τις υπηρεσίες της Α.Α.Δ.Ε., κατά λόγο αρμοδιότητας, πριν την εφαρμογή των διατάξεων του άρθρου 50 Κ.Φ.Δ. στα αλληλεγγύως ευθυνόμενα πρόσωπα.

Άρθρο 2

Ενδεικτικές περιπτώσεις έλλειψης υπαιτιότητας

Για τους σκοπούς εφαρμογής της περ. γ' της παρ. 1 του άρθρου 50 του Κ.Φ.Δ., ορίζονται ενδεικτικά περιπτώσεις έλλειψης υπαιτιότητας των προσώπων αυτών ως ακολούθως:

...».

Επειδή, στο πλαίσιο της διαδικασίας επανεξέτασης, η Υπηρεσία μας απέστειλε στη Δ.Ο.Υ. Φ.Α.Ε. Αθηνών το με αριθμό πρωτοκόλλου Δ.Ε.Δ. ΕΞ 2021 ΕΜΠ/30-06-2021 έγγραφό της, σύμφωνα με το οποίο:

«Κατόπιν της με αριθμό Α. 1082/2021 (ΦΕΚ Β' 1487/13-04-2021) Κοινής Απόφασης του Υπουργού Οικονομικών και του Διοικητή της Α.Α.Δ.Ε. "Περιπτώσεις έλλειψης υπαιτιότητας για τη μη στοιχειοθέτηση της αλληλέγγυας ευθύνης σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 50 του Ν. 4174/2013", η οποία εκδόθηκε μετά την αποστολή των απόψεων της Υπηρεσίας σας επί της ως άνω σχετικής ενδικοφανούς προσφυγής, παρακαλούμε για την άμεση αποστολή συμπληρωματικών αιτιολογημένων απόψεων της Υπηρεσίας σας, κατά λόγο αρμοδιότητας, επί των προβαλλόμενων λόγων της ανωτέρω ενδικοφανούς προσφυγής για την αλληλέγγυα ευθύνη του υπόχρεου, αφού ληφθούν υπόψη οι διατάξεις της ανωτέρω Κοινής Απόφασης.».

Επειδή, σε απάντηση του εν λόγω εγγράφου της Υπηρεσίας μας, ο Προϊστάμενος της Δ.Ο.Υ. Φ.Α.Ε. Αθηνών απέστειλε με το με αριθμό πρωτοκόλλου/2021 έγγραφό του την από 08-07-2021 έκθεση συμπληρωματικών αιτιολογημένων απόψεων του, σύμφωνα με την οποία:

«Αναφορικά με το ανωτέρω σχετικό έγγραφό σας με το οποίο αιτείσθε την αποστολή συμπληρωματικών αιτιολογημένων απόψεων της Υπηρεσίας μας επί των προβαλλόμενων δια της υπ' αριθμ. πρωτ.

...../2021 ενδικοφανούς προσφυγής λόγων της του
(Α.Φ.Μ.), κατόπιν εκδόσεως της με αριθ. Α. 1082/2021 απόφασης του Υπουργού Οικονομικών και του Διοικητή της Α.Α.Δ.Ε., σας ενημερώνουμε ότι ουδέν νεότερο στοιχείο έχουμε να προσθέσουμε επί των ήδη λεχθέντων στο με αριθ. πρωτ./2021 έγγραφό μας.».

Επειδή, σύμφωνα με την από 06-04-2021 έκθεση απόψεων του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ. Φ.Α.Ε. Αθηνών:

«Ι. ΣΥΝΤΟΜΟ ΙΣΤΟΡΙΚΟ

Με την υπό κρίση προσφυγή η προσφεύγουσα αιτείται την επανεξέταση, και τελικώς ακύρωση της υπ' αριθ. πρωτ./2021 αρνητικής απάντησης του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ. Φ.Α.Ε. Αθηνών (η οποία της κοινοποιήθηκε στις 17.3.2021 - ιδ. συναφώς την υπ' αριθ. προσαγόμενη έκθεση επίδοσης της δικαστικής επιμελήτριας του Εφετείου) που εκδόθηκε επί της υπ' αριθ. πρωτ./2020 αίτησής της προς την ως άνω Υπηρεσία με την οποία αιτούνταν την απαλλαγή του πτωχού από την αλληλέγγυα ευθύνη του για τις ληξιπρόθεσμες οφειλές σε βάρος της τελούσας σε κατάσταση πτώχευσης ανώνυμης εταιρείας “.....” (Α.Φ.Μ.), και, εντεύθεν, την άρση όλων των ληφθέντων σε βάρος του, εξ αυτής της αιτίας, αναγκαστικών μέτρων είσπραξης κατά Κ.Ε.Δ.Ε., συμφώνως προς τα διαλαμβανόμενα στο άρθρο 66 παρ. 29 του Ν. 4646/2019.

Επί της εν θέματι ενδικοφανούς προσφυγής και των δι' αυτής προβαλλόμενων ισχυρισμών της προσφεύγουσας επαγόμεθα τα κάτωθι:

...

III. ΕΠΙ ΤΩΝ ΛΟΓΩΝ ΤΗΣ ΥΠΟ ΚΡΙΣΗ ΠΡΟΣΦΥΓΗΣ

Η προσφεύγουσα επικαλείται έλλειψη της αστικής ευθύνης του πτωχού για τις επίμαχες οφειλές λόγω δήθεν μη συνδρομής στο πρόσωπό του καμίας εκ των προϋποθέσεων που σωρευτικά τίθενται με τις παραγράφους 1 και 2 του άρθρου 50 Ν. 4174/2013, όπως ισχύει.

Επί του εν λόγω ισχυρισμού της προσφεύγουσας, λεκτέα τα κάτωθι:

Όπως με σαφήνεια συνάγεται από το εδαφ. β' του στοιχείου β' της παρ. 1 του άρθρου 50 του Ν.4174/2013, ως ισχύει, στην περίπτωση που οι επίδικες οφειλές διαπιστώνονται κατόπιν ελέγχου εκ μέρους της φορολογικής αρχής, κρίσιμος χρόνος για τη διάγνωση της συνδρομής των υπό στοιχείων α' και γ' προβλεπόμενων προϋποθέσεων για τη θεμελίωση της αλληλέγγυας ευθύνης του νομίμου εκπροσώπου του νομικού προσώπου είναι το φορολογικό έτος ή η περίοδος στην οποία ανάγονται οι επίδικες οφειλές, ανεξάρτητα από το πότε αυτές κατέστησαν ληξιπρόθεσμες.

Περαιτέρω, είναι επίσης σαφές, ότι υπό το ισχύον πλέον καθεστώς που εισήγαγε η διάταξη του άρθρου 50 Ν. 4174/2013, όπως αυτή τροποποιήθηκε με τη διάταξη του άρθρου 34 παρ. 1 Ν. 4646/2019, εγκαθιδρύεται νόθος αντικειμενική ευθύνη των διοικούντων νομικά πρόσωπα, η οποία ερείδεται στην, κατά μαχητό τεκμήριο, υφιστάμενη υπαιτιότητα. Ως εκ τούτου, ο νομοθέτης μετακυλύει το βάρος της έλλειψης υπαιτιότητας στους διοικούντες, προκειμένου να αχθούν στην απαλλαγή τους από την

αλληλέγγυα ευθύνη. Παρέπεμψε δε το ζήτημα στον κανονιστικό νομοθέτη, προκειμένου ο δεύτερος να προσδιορίσει τέτοιες περιπτώσεις έλλειψης υπαιτιότητας, τυποποιώντας συγκεκριμένα περιστατικά από τα οποία αυτή θα τεκμαίρεται και τα οποία θα πρέπει να συνάπτονται με αντικειμενικά δεδομένα (ιδ. συναφώς κεφάλαιο Ε παρ. 27, της εγκυκλίου Ε. 2173/30.10.2020 περί “Αλληλέγγυας ευθύνης διοικούντων του άρθρου 50 του Ν. 4174/2013, όπως τροποποιήθηκε και ισχύει”).

Στην υπό εξέταση περίπτωση, όπως από την επισκόπηση όλων των οικείων ΦΕΚ εκπροσώπησης της εν λόγω εταιρείας συνάγεται (αριθ. ΦΕΚ/1995,/1996,/1997,/1998,/1999,/2001,/2002,/2002) ο είχε πάντοτε την ιδιότητα του νομίμου εκπροσώπου της εταιρείας, ως εντεταλμένο στη διοίκησή της πρόσωπο, καθ’ όλη τη χρονική περίοδο από 22.5.1995 έως 28.6.2003.

Σε κάθε περίπτωση, ο είναι και ο τελευταίος νόμιμος εκπρόσωπος της εν λόγω εταιρείας, με δικαίωμα εκπροσώπησης και δέσμευσης αυτής δια της υπογραφής του (σχετ. η από 12.9.2002 ανακοίνωση καταχώρησης στο Μητρώο Ανωνύμων Εταιρειών, ΦΕΚ τ. ΑΕ ΕΠΕ/2002) πριν την κήρυξή της σε κατάσταση πτώχευσης την 12.12.2003, δεδομένου δε ότι μετά τη λήξη της από το πρακτικό του Δ.Σ. θητείας του αφού δεν έλαβε χώρα νέο Δ.Σ. για τον ορισμό νέας διοίκησης της Α.Ε., η θητεία του ίσχυε αυτοδικαίως επί εξαετία, ήτοι μέχρι και την 28.6.2008, όπως προκύπτει από τον συνδυασμό διατάξεων των άρθρων 2, 19 και 34 του κ.ν. 2190/1920 περί ανωνύμων εταιρειών.

Επί του ζητήματος αυτού, η προσφεύγουσα ισχυρίζεται συναφώς, κατά πρώτον, ότι ο είχε μεν την ιδιότητα του Προέδρου του Δ.Σ. της, πλην όμως δεν ήταν εκτελεστικός, υπό την έννοια ότι δεν είχε αρμοδιότητα ενασχόλησης με τα καθημερινά θέματα διοίκησης και διαχείρισης της εταιρείας, και ως εκ τούτου δεν έφερε μία εκ των περιοριστικά αναφερόμενων στην παρ. 1 του άρθρου 50 του Ν. 4174/2013 ιδιοτήτων για τη θεμελίωση αλληλέγγυας ευθύνης.

Ο ανωτέρω ισχυρισμός της προσφεύγουσας είναι αβάσιμος εκ του γεγονότος ότι, αφενός μεν, όπως ήδη προελέχθη, από τα οικεία ΦΕΚ με σαφήνεια προκύπτει ότι ο είχε εξουσία εκπροσώπησης και δέσμευσης της εταιρείας στις τρέχουσες συναλλαγές της, καθώς επίσης και εκ του πραγματικού γεγονότος ότι ο ίδιος είχε υπογράψει το σύνολο των δημοσιευθέντων ισολογισμών των χρήσεων 1995-2000 (ιδ. σχετικώς ΦΕΚ/2002,/2002) της εταιρείας ασκώντας κατ’ αυτόν τον τρόπο αρμοδιότητες που μόνον “τυπικές” δεν μπορούν να χαρακτηρισθούν.

Πέραν τούτου, η προσφεύγουσα προβάλλει ότι πάντως ο δεν είχε την ιδιότητα του νομίμου εκπροσώπου της εταιρείας κατά το χρόνο διενέργειας του σε βάρος της τακτικού ελέγχου φορολογίας εισοδήματος και Φ.Π.Α. εκ μέρους του Δ.Ε.Κ. Αθηνών και επίδοσης των προσκλήσεων για επίδειξη των βιβλίων και στοιχείων της, καθώς δήθεν η μονοετής θητεία του Δ.Σ. που είχε εκλεγεί δυνάμει της από 28.6.2002 απόφασης της Γ.Σ. των μετόχων, είχε λήξει στις 28.6.2003, χωρίς έκτοτε να εκλεγεί νέο και, ως εκ τούτου, η επίδοση της πρόσκλησης για επίδειξη των βιβλίων και στοιχείων δεν ήταν νόμιμη, καθώς έγινε σε πρόσωπα που στερούνταν της εξουσίας εκπροσώπησης της εταιρείας.

Στο σημείο αυτό θα πρέπει να επισημανθεί ότι έχει εκδοθεί πληθώρα δικαστικών αποφάσεων επί προσφυγών ασκηθεισών από την εταιρεία, αλλά και από τον ίδιο τον κατά των οικείων καταλογιστικών πράξεων Φόρου Εισοδήματος και Φ.Π.Α., οι οποίες άπασες απέρριψαν εμμέσως πλην σαφώς τον υπό συζήτηση ισχυρισμό της προσφεύγουσας, εκλαμβάνοντας την κρίση ότι μετά την παύση των εργασιών της πτώχευσης της (βλ. την υπ' αριθ./2005 απόφαση του Πολυμελούς Πρωτοδικείου), η διαχείριση των υποθέσεων της εταιρείας αναλήφθηκε από την ίδια δια των νομίμων εκπροσώπων της, και συνεπώς, νομίμως κατά το χρόνο διενέργειας του ελέγχου τα έτη 2006-2008 οι προσκλήσεις για την προσκόμιση των βιβλίων προς έλεγχο επιδόθηκαν, μεταξύ άλλων, και στον ίδιο τον με την ιδιότητα του Προέδρου Δ.Σ. και νομίμου εκπροσώπου της εταιρείας (ενδεικτικά προσκομίζονται η υπ' αριθ./2020 απόφαση του ΣτΕ Τμήμα Β', καθώς και οι υπ' αριθ./2016 και/2015 αποφάσεις του Διοικητικού Εφετείου Τμήμα 4 - Τριμελές).

Ως εκ τούτου, και δεδομένου ότι, όπως από τις προσαγόμενες εκθέσεις ελέγχου φόρου εισοδήματος και Φ.Π.Α. του Δ.Ε.Κ. Αθηνών (αριθ. εντολής ελέγχου/2004) προκύπτει, ο μοναδικός λόγος που, για τις χρήσεις 2001-2004, τα αποτελέσματα της προσδιορίστηκαν εξωλογιστικά και καταλογίστηκαν τα ένδικα ποσά φόρων εισοδήματος και Φ.Π.Α. ήταν η μη προσκόμιση στον έλεγχο των βιβλίων και στοιχείων των ελεγχθεισών χρήσεων 2001-2004, παράβαση που κατέστησε τα βιβλία της εταιρείας ανακριβή και ανεπαρκή, με αποτέλεσμα τον καταλογισμό των επίμαχων φόρων, σαφώς συνάγεται ότι και ο Π. Βαρδινογιάννης, υπέχων κατά τα ανωτέρω τη σχετική υποχρέωση επίδειξης των βιβλίων στον έλεγχο, φέρει την απαιτούμενη από το άρθρο 50 παρ. 1 στοιχ. γ' του Ν. 4174/2013 υπαιτιότητα για την επίμαχη φορολογική παράβαση από την οποία προέκυψαν οι επίδικες οφειλές. Κατόπιν τούτου, όλοι οι περί του αντιθέτου ισχυρισμοί της προσφεύγουσας είναι απορριπτέοι ως αβάσιμοι.

Υπό το πρίσμα όλων των ανωτέρω εκτεθέντων ανενδοιάστως συνάγεται ότι στην προκειμένη περίπτωση πληρούνται σωρευτικά όλες οι εκ του άρθρου 50 παρ. 1 Ν. 4174/2013, παρ. 1 περιπτ. α' και γ' προβλεπόμενες προϋποθέσεις για τη θεμελίωση της προσωπικής και αλληλέγγυας ευθύνης του όσον αφορά τις περιλαμβανόμενες στην προσβαλλόμενη πράξη ληξιπρόθεσμες οφειλές της πτωχής εταιρείας "....." (Α.Φ.Μ.), δεδομένου ότι αυτές δημιουργήθηκαν λόγω της μη προσήκουσας επίδειξης των βιβλίων της εταιρείας στον έλεγχο κατά τη χρονική περίοδο που αυτή εκπροσωπούνταν, μεταξύ άλλων, και από τον ίδιο.

Επειδή, κατόπιν τούτων, ορθώς και νομίμως με πλήρη δε και εμπεριστατωμένη αιτιολογία απερρίφθη από τον Προϊστάμενο της Δ.Ο.Υ. Φ.Α.Ε. Αθηνών η υπ' αριθ. πρωτ./2020 αίτηση της προσφεύγουσας.

Επειδή, άπαντες οι δια της παρούσας προβαλλόμενοι ισχυρισμοί της τυγχάνουν απορριπτέοι ως μη νόμιμοι και αβάσιμοι.

...».

Επειδή, σύμφωνα με τη με αριθμό πρωτοκόλλου/2021 αρνητική απάντηση του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ. Φ.Α.Ε. Αθηνών επί της με αριθμό πρωτοκόλλου/2020 αίτησης της προσφεύγουσας:

«...»

Τα χρέη που αφορούν την ΑΣΤΙΚΗ ΕΥΘΥΝΗ του - Α.Φ.Μ.

είναι τα κάτωθι:

Α.Τ.Β.	ΗΜ. ΒΕΒΑΙΩΣΗΣ	ΟΙΚ. ΈΤΟΣ	ΕΙΔΟΣ ΧΡΕΟΥΣ	ΑΡΧΙΚΟ ΒΕΒΑΙΩΘΕΝ	ΑΠΑΙΤΗΤΟ
.....	3/7/2008	2000	Φ.Π.Α. ΟΡΙΣΤΙΚΗ Β	704.107,00	1.767.308,57
.....	3/7/2008	2001	Φ.Π.Α. ΟΡΙΣΤΙΚΗ Β	812.971,00	1.968.178,50
.....	3/7/2008	2002	Φ.Π.Α. ΟΡΙΣΤΙΚΗ Β	1.210.034,00	3.037.185,34
.....	3/7/2008	2003	Φ.Π.Α. ΟΡΙΣΤΙΚΗ Β	80.408,00	201.824,08
.....	3/7/2008	2004	Φ.Π.Α. ΟΡΙΣΤΙΚΗ Β	286	717,86
.....	3/7/2008	2001	ΕΙΣΟΔΗΜΑ ΟΡΙΣΤΙΚ	588.380,00	1.476.833,80
.....	3/7/2008	2002	ΕΙΣΟΔΗΜΑ ΟΡΙΣΤΙΚ	749.346,00	1.880.858,46
.....	3/7/2008	2003	ΕΙΣΟΔΗΜΑ ΟΡΙΣΤΙΚ	887.666,00	2.228.041,66
.....	3/7/2008	2004	ΕΙΣΟΔΗΜΑ ΟΡΙΣΤΙΚ	59.185,00	148.554,35
.....	3/7/2008	2005	ΕΙΣΟΔΗΜΑ ΟΡΙΣΤΙΚ	121	303,71
.....	30/8/2013	2012	ΕΙΣΦΟΡΕΣ & ΤΕΛΟΣ	500	948
.....	16/9/2014	2004	Φ.Π.Α. ΔΙΚΑΣΤΙΚΗ	3.103,52	5.801,72
.....	26/10/2017	2001	ΕΙΣΟΔΗΜΑ ΔΙΚΑΣΤΙΚ	6.121.880,00	7.887.124,10
.....	26/10/2017	2002	ΕΙΣΟΔΗΜΑ ΔΙΚΑΣΤΙΚ	7.819.260,00	10.073.943,62
.....	26/10/2017	2003	ΕΙΣΟΔΗΜΑ ΔΙΚΑΣΤΙΚ	10.546.540,00	13.587.634,81
.....	26/10/2017	2004	ΕΙΣΟΔΗΜΑ ΔΙΚΑΣΤΙΚ	816.348,00	1.051.741,94
.....	26/10/2017	2005	ΕΙΣΟΔΗΜΑ ΔΙΚΑΣΤΙΚ	1.497,00	1.928,66
.....	9/10/2019	2000	Φ.Π.Α. ΔΙΚΑΣΤΙΚΗ	6.336.962,37	7.053.989,66
.....	9/10/2019	2001	Φ.Π.Α. ΔΙΚΑΣΤΙΚΗ	7.316.733,92	8.144.622,36
.....	9/10/2019	2002	Φ.Π.Α. ΔΙΚΑΣΤΙΚΗ	12.197.544,40	13.577.696,55
.....	9/10/2019	2003	Φ.Π.Α. ΔΙΚΑΣΤΙΚΗ	967.256,28	1.076.701,33

Οι ανωτέρω βεβαιωμένες ληξιπρόθεσμες οφειλές αφορούν τακτικό έλεγχο του ΔΕΚ ΑΘΗΝΩΝ (εντ. ελέγχου/2004) για τα οικ. έτη 2001 έως 2005 (διαχειριστικές περίοδοι 1/1-31/12/2000, 1/1-31/12/2001, 1/1-31/12/2002, 1/1-31/12/2003, 1/1-31/12/2004), ο οποίος διενεργήθηκε την 1/11/2006 και περαιώθηκε την 7/3/2008.

Λόγω μη προσκόμισης του συνόλου των βιβλίων και στοιχείων και συνυπολογίζοντας τελεσθείσες παραβάσεις κατά τις χρήσεις 2001-2004, ο έλεγχος του ΔΕΚ ΑΘΗΝΩΝ προσδιόρισε ΕΞΩΛΟΓΙΣΤΙΚΑ παραβάσεις φορολογίας Φ.Π.Α., εισοδήματος και Κ.Β.Σ. και εξέδωσε τις αντίστοιχες πράξεις Φ.Ε. και πρόστιμα Κ.Β.Σ..

Συνεπώς, για τις ανωτέρω χρήσεις, σύμφωνα με το πόρισμα ελέγχου, οι οφειλόμενοι φόροι που προσδιορίστηκαν από τον έλεγχο δεν συνδέονται αποκλειστικά και μόνο με τη μη επίδειξη του συνόλου των βιβλίων, αλλά και με τελεσθείσες παραβάσεις κατά το χρονικό διάστημα που ο αιτών διατελούσε διοικητής του ν.π..

Α) Στην παρούσα αίτηση αναφέρεται ότι ο δεν ήταν εκτελεστικός Πρόεδρος και ουδέποτε είχε την παραμικρή εμπλοκή στον έλεγχο, διαχείριση, σύνταξη, υπογραφή και υποβολή

φορολογικών δηλώσεων της ανωτέρω επιχείρησης για ελεγχθείσες χρήσεις ή μη, όμως η αλληλέγγυα ευθύνη του τεκμαίρεται από το γεγονός ότι του είχε ανατεθεί η εκπροσώπηση της εταιρείας από κοινού με άλλα πρόσωπα (ΦΕΚ/1995 κ.λπ.), το βάρος δε της απόδειξης ότι δεν άσκησε τα καθήκοντα που του είχαν ανατεθεί φέρει ο ίδιος. Διαπιστώνεται δε με την έκδοση αμετάκλητων δικαστικών αποφάσεων ή απαλλακτικού βουλεύματος από τα οποία διαπιστώνεται ρητά η έλλειψη αυτής. Επιπλέον, προκύπτει ότι ο αιτών έχει υπογράψει το σύνολο των δημοσιευθέντων ισολογισμών, μεταξύ αυτών και της ελεγχθείσας χρήσης 2000 (δημοσιευθέντες ισολογισμοί χρήσεων 1995, 1996, 1997, 1998, 1999 και 2000 - ΦΕΚ/.....2002, ΦΕΚ 7285/15.7.2002).

Β) Επίσης ο ισχυρισμός ότι το ζήτημα της χρονικής διάρκειας της θητείας των μελών του Δ.Σ. έχει κριθεί νομολογιακά και ότι μετά τη λήξη της θητείας των μελών του Δ.Σ. δεν υφίσταται νόμιμη εκπροσώπηση της εταιρείας από τα μέλη του, και το Δ.Σ. πρέπει να συγκαλεί τη Γενική Συνέλευση των μετόχων προς εκλογή νέων μελών πριν από τη λήξη της θητείας του, χωρίς δε την εκλογή νέου υφίσταται αυτομάτως έλλειψη διοικήσεως. Ωστόσο, κατά τις διατάξεις του άρθ. 19 του Ν. 2190/1920 σε συνδυασμό με τις διατάξεις των άρθρων 2 και 34 του ανωτέρω νόμου, προκύπτει ότι η θητεία του Δ.Σ. παρατείνεται έως τον ορισμό νέας διοίκησης ή την παρέλευση εξαετίας από τη συγκρότησή του σε σώμα.

Από τα προσκομιζόμενα έγγραφα δεν προκύπτει ότι είχε οριστεί νέα διοίκηση της Α.Ε. ή ότι ο αιτών είχε προβεί σε ενέργειες για τον ορισμό νέας διοίκησης (π.χ. σύγκληση Γ.Σ. πριν από τη λήξη της θητείας της για τον ορισμό νέου Δ.Σ., κ.λπ.) ή ότι εμποδίστηκε δικαιολογημένα να προβεί σε σχετικές ενέργειες.

Επομένως ΕΥΘΥΝΕΤΑΙ για την καταβολή των οφειλομένων από την ως άνω Α.Ε. φόρων αφενός ως μέλος του Δ.Σ. που είχε την εξουσία να εκπροσωπεί την εταιρεία και να τη δεσμεύει με την υπογραφή του, κατά την περίοδο στην οποία ανάγονται οι προσδιορισθείσες οφειλές και αφετέρου ως υπόχρεο πρόσωπο για την προσκόμιση στη Φορολογική Διοίκηση των τηρούμενων βιβλίων - στοιχείων της Α.Ε. κατά την αναζήτησή τους την 11/11/2006.

Σε κάθε περίπτωση με την κήρυξη της παύσης εργασιών της πτωχεύσεως, περαιώνεται η πτώχευση εάν η εταιρεία επιστρέψει στο προγενέστερο καθεστώς, παύει το λειτουργήμα του συνδίκου καθώς και η διαχείριση από αυτόν της πτωχευτικής περιουσίας και ο οφειλέτης αναλαμβάνει τη διοίκηση της περιουσίας του. Καθ' όλη τη διάρκεια των εργασιών της πτώχευσης υφίσταται το Δ.Σ. ως όργανο της εταιρείας, χωρίς εξουσία εκπροσώπησης, σε περίπτωση δε παύσης εργασιών της πτωχεύσεως η εξουσία περιέρχεται εκ νέου στο όργανο αυτό και ανατίθεται κατά τα ειδικά οριζόμενα στο καταστατικό της εταιρείας (ΣτΕ 397-8/2002).

Ως εκ τούτου, το αίτημά σας απορρίπτεται διότι ο του - Α.Φ.Μ. ευθύνεται αλληλεγγύως για τα χρέη της ανωτέρω επιχείρησης λόγω του ότι στο πρόσωπό του συντρέχουν οι προϋποθέσεις του άρθ. 34 παρ. 1 περ. α', β', γ' Ν. 4646/2019 σε συνδυασμό με τις διατάξεις της Ε. 2173/30.10.2020 περί αλληλέγγυας ευθύνης διοικούντων νομικά πρόσωπα.

...».

Επειδή, η Υπηρεσία μας κάνει αποδεκτές τις ως άνω απόψεις του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ. Φ.Α.Ε. Αθηνών.

Α π ο φ α σ ί ζ ο υ μ ε

Την απόρριψη της με ημερομηνία κατάθεσης 30-03-2021 και με αριθμό πρωτοκόλλου ενδικοφανούς προσφυγής της του με Α.Φ.Μ., ως συνδίκου της ενώσεως των πιστωτών της πτωχεύσεως του του με Α.Φ.Μ.

Εντελλόμεθα όπως αρμόδιο όργανο κοινοποιήσει με τη νόμιμη διαδικασία την παρούσα απόφαση στην προσφεύγουσα.

Ακριβές Αντίγραφο

**ΜΕ ΕΝΤΟΛΗ ΤΟΥ ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΟΥ
ΤΗΣ Δ/ΝΣΗΣ ΕΠΙΛΥΣΗΣ ΔΙΑΦΟΡΩΝ**

**Ο/Η Υπάλληλος του Τμήματος
Διοικητικής Υποστήριξης**

**Η ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΗ ΤΗΣ
ΥΠΟΔΙΕΥΘΥΝΣΗΣ
ΕΠΑΝΕΞΕΤΑΣΗΣ**

ΓΡΑΜΜΑΤΩ ΣΚΟΥΡΑ

Σ η μ ε ί ω σ η: Κατά της απόφασης αυτής επιτρέπεται η άσκηση προσφυγής ενώπιον των αρμόδιων Διοικητικών Δικαστηρίων εντός τριάντα (30) ημερών από την κοινοποίησή της.